

De Kooimeer

4 The-kopjes

Begrip, een praatje en liefde

De Kooimeer

Zorgcentrum voor ouderen

Albertina Agnesstraat 20

1814 MD Alkmaar

Tel.:075-5122080

info@kooimeer.nl

www.kooimeer.nl

- **Voetbalgejuich en verkeerslawaaï als toegevoegde waarden**
- **Madurodam dwaaltuin**
- **Goed voorgesorteerd**
- **Kaarsjes branden**
- **De koek verdelen kon toen nog**
- **Activiteitenbegeleiding ook in de weekenden met familiebetrokkenheid**
- **Een strikt schema**
- **Ver doorgevoerde service**
- **Lotgenotengroep**
- **Duidelijkheid over overlijden en beleidsregel CA-437**
- **De Kooimeer heeft het zeker aardig voor elkaar**

Tja, waarom gaan we eigenlijk naar Zorgcentrum De Kooimeer? In ieder geval willen we een stad als Alkmaar eens aan doen om het evenwicht op het [Google-landkaartje](#) van onze website in de gaten te houden. En bij onze web-research stuiten we bij De Kooimeer op een dwaaltuin en plattegronden van naar standaardbegrippen ruime appartementen. Allemaal met eigen aangepaste douche en wc, ook bij de 24 woon-slaapkamers voor mensen met

een verpleeghuisindicatie en dementie. En dat allemaal in het 40 jaar oude gebouw, waarin het katholieke zorgcentrum zich bevindt.

Voetbalgejuich en verkeerslawaaï als toegevoegde waarden

Het gebouw staat op een bijzondere, moeilijke en vrij kleine plek. Precies in een oksel van verkeersrotonde Kooimeer, waar veel drukke verkeerswegen op uitkomen. En waaraan het donkerrode stadion van voormalig landskampioen AZ als grote publiektrekker gelegen is. Alle wet- en regelgeving in de ruimtelijke ordening ten spijt troont De Kooimeer als een hoge burcht boven alles uit. We kunnen ons helemaal voorstellen hoe de massa voetballiefhebbers in het weekend voor al dan niet gewenste reuring zorgt.

De Kooimeer telt zeven à acht etages en we hopen maar dat de bewoners van de bovenste etages zo het voetbalstadion in kunnen kijken. Te kijken valt er met deze ligging genoeg! We zijn blij dat de terreur van de Ruimtelijke Ordening geen vat heeft gehad op De Kooimeer. Maar al te vaak zien we afschermingen met geluidswallen, waardoor het zien van verkeer aan het oog, en het oor (sic) van de ouderen wordt onttrokken. Of komt het toch daardoor dat balkons ontbreken bij de appartementen, met uitzondering van de aanleunwoningen. De balkonnetjes aan de twee koppen van De Kooimeer mogen geen naam hebben. Ze hangen er als mini schuiflaatjes bij.

Madurodam dwaaltuin

Het moet gezegd: alles is uit de kast gehaald om op het piepkleine stukje grond een dwaaltuin aan te leggen. Met enige fantasie waan je je in een Madurodam formaat Engels landschapje. Door het hoogteverschil naar het waterbassin in de rotonde oksel te gebruiken, win je meters.

Nu zijn de dames THE niet van dat benauwde, maar dat op de website staat dat mensen met dementie hier kunnen dwalen en altijd de weg weer terug kunnen vinden, vinden we te rooskleurig. En daar komt weer het eeuwige bezwaar boven tafel: de 24 bewoners met dementie verblijven op afsluitbare afdelingen op de 6e en 7e etage. Dus het vergt de nodige inspanning om beneden te komen. Een tweede geheel afsluitbare binnentuin wordt volop door De Kooimeer zelf aangeprezen en ziet er eveneens mooi onderhouden uit. De activiteitenbegeleidster is er enthousiast gebruikster van. Ook hiervoor geldt dat de mensen met dementie er o.i. niet zelfstandig kunnen komen. We kunnen niet genoeg benadrukken, dat juist mensen met dementie beganegrond woningen nodig hebben voor de broodnodige bewegingsruimte, het gevoel niet opgesloten te zijn en voor frisse buitenlucht.

Goed voorgesorteerd

Naast de 24 woon-slaapappartementen voor mensen met een verpleeghuisindicatie, zijn er 57 appartementen voor mensen met een verzorgingshuisindicatie, 12 voor echtparen met beiden een indicatie en vijf voor tijdelijke opname, naast 31 aanleunwoningen. De plattegronden op de [website](#) laten het zien: het zijn ruime appartementen elk met eigen aangepaste wc/badcel. De Kooimeer heeft bij haar verbouwing in 1997 goed voorgesorteerd

op de toekomstige wensen van de ouderen, door van twee oude verzorgingshuiskamers één nieuw, eigentijds appartement te maken. Dat geldt tevens voor de gemaakte keuze zich te richten op de zwaardere problematiek binnen de ouderenzorg. We horen dat de gemiddelde leeftijd 92 jaar is! De gangen waar de appartementen aan gelegen zijn kunnen ons wat minder bekoren. Ze ogen vrij ziekenhuisachtig, versterkt door de medewerkers in kraakheldere, witte uniforms. Je kunt er van de vloer eten!

Over de psychogeriatric wordt geschreven: "de verpleegafdeling bestaande uit twee gangen"! Dat kan innemender geformuleerd bv: De verpleegafdeling bestaat uit woon-slaapkamers met eigen bad en wc en gemeenschappelijke woonkamers voor mensen met dementie.

Kaarsjes branden

De puzzel van de moeilijke plek zet zich voort in de buitenentree. Weer valt op hoe handig het voorplein functioneel en toch vriendelijk en uitnodigend is. Parkeren doe je buiten het terrein, maar je kunt wel via een cirkel voor de deur rijden. En binnen de cirkel is weer een aardige verhoging met bankjes en zo. Alles keurig onderhouden en op gebruik gericht.

Een ronde erker steekt uit de binnenentree, waardoor binnen en buiten wordt verbonden. In de entreeruimte is een leestafel geplaatst.

De receptie is drie meter vanaf de voordeur. Je kijkt er meteen recht in. We worden netjes, met gepaste distantie te woord gestaan. Als we een rondleiding willen, dan zijn daarvoor eens per maand aparte uren. We krijgen de eerstkomende data en het telefoonnummer om ons daarvoor te melden. We mogen nu zelf wel wat rondkijken. Ze wijst ons het restaurant en de kapel. In de kapel heerst een devote rust met doorglinsterend licht door de prachtige glas in lood ramen. Voor 25 eurocent zijn er kaarsjes te branden. Dame He neemt elke keer de gelegenheid te baat om haar dierbaren te gedenken. Het is mooi en sereen.

De koek verdelen kon toen nog

Dan op naar het restaurant. In de gang daarnaar toe hangt van alles aan de muur, waaronder ingelijste foto's van medewerkers en van een glunderende Hans Wiegel samen met de directeur in een krantenartikel uit medio jaren negentig. In dat artikel wordt de taakverdeling tussen vier verzorgingshuizen uiteengezet en worden de daaruit voortvloeiende renovatieplannen van De Kooimeer en haar concentratie op de zware zorg toegelicht. Ja, dat was de simpele tijd van de koek onderling verdelen.

We zien de ruime winkel naast de recreatiezaal. Veel glas, wat prettig aandoet. In de ochtend open. Veel lege schappen. Komt dat omdat alle verswaren in de koeling zijn? We kunnen het niet beoordelen.

Activiteitenbegeleiding ook in de weekenden met familiebetrokkenheid

In het restaurant annex de recreatiezaal is net de bingo bezig. De hoge leeftijd doet zich gelden. Serieuze gezichten. Na afloop van de bingo zien we een (klein-)zoon met zijn moeder en oma trots met een prijsje weglopen.

Er worden overdag veel activiteiten gedaan, horen we en lezen we op de website. Zo vanaf half vijf houdt het door de week een beetje op. De meeste bewoners zijn dan te moe om ook daarna nog wat te ondernemen.

In het weekend, en dat vinden we best het benoemen waard, biedt de activiteitenbegeleiding van 15.00 uur tot 18.00 uur in de recreatiezaal ook nog van alles aan. TIP We lezen: de visite die er dan is, wordt daarbij om hulp en een actieve bijdrage

gevraagd. TIP Er zal vast veel animo zijn, want in het weekend is de recreatiezaal tevens een bruin café. Daar komt de katholieke achtergrond om de hoek kijken.

En we lezen dat de bewoners van de verpleeghuisafdeling zoveel mogelijk bij de grote activiteiten in de recreatiezaal worden betrokken. Hulde.

Een strikt schema

In de recreatiezaal kan 's morgens koffie worden gedronken, om precies te zijn van 10.00 uur tot 10.45. Tussen de middag wordt de warme maaltijd van 12.30 uur tot 13.30 uur op 'prachtig gedekte tafels' opgediend. Alles dagvers in de eigen keuken bereid. Ga je in het restaurant eten, dan heb je als bewoner wel een vaste plaats. Is dat een directieve die letterlijk genomen moet worden? Natuurlijk weten we van de hommeles hierover. Een landelijk meldpunt pesten in de ouderenzorg is recentelijk geopend en dit voorbeeld hoort er helaas vaak bij. Maar toch.

Het restaurant annex de recreatiezaal is hoog en ruim met aansluitend een fraaie serre en daaraan de dwaaltuin aan de voeten. Fijn. Door het interieur roept de zaal een retro sfeer van de jaren zestig/zeventig op. Het met schuine strepen en verschillende geel-oranje tinten kleuren ingelegde marmoleum en het hoge schuine houten latten dak versterken dit. We zien een groot podium.

Ver doorgevoerde service

Op het eigen appartement eten kan natuurlijk ook. Dan komt de 'Meals on Wheels'. "Op het moment van opdienen bepaalt u de keuze en de hoeveelheid." Zo lezen we het graag. Maar al te vaak krijgen wij borden voor onze neus gezet, volgeplempt met hoeveelheden, waar je u tegen zegt. Drie keer per dag komt de broodkar langs. In het alleraardigste introductiefilmpje dat over De Kooimeer op haar [website](#) staat (ooit een TIP van ons in de gids [Thuis Voelen](#)) valt ons op dat de servicegerichtheid wel erg (te?) groot is: de mevrouw van de broodkar: "Goedemorgen: zal ik een broodje voor u klaarmaken?" Helemaal beoordelen kunnen we het niet, maar zo op het eerste gezicht lijkt de oudere mevrouw in het filmpje niets aan haar handen te mankeren.

We horen dat de koks een aantal keren per jaar met de bewoners overleggen over het eten en de menu's. TIP We verbazen ons wat over het feit dat in de informatie over de pg-afdeling staat dat bezoek verzocht wordt niet te komen als er gegeten wordt.

Lotgenotengroep

Op de website van De Kooimeer lezen we dat (de eigen, in huis zijnde) wasserij, huishouding en restauratieve dienst gezamenlijk de Hoteldienst vormen: Service gelijk aan een goed hotel. Gastvrijheid die een thuisgevoel moet geven. We treffen ook prima informatie aan over de [zorgarrangementen](#) die De Kooimeer aanbiedt en alle informatie zowel over aandoeningen als toegespitst op kortdurende opname, verzorgingshuis en verpleeghuis. To the point als je het doorleest. Huisdieren zijn niet toegestaan. Dat vinden wij jammer. Het spreekt ons aan dat er een lotgenotengroep is, dat er duidelijk staat wat zaken kosten, en er een –ons inziens uit te breiden- passage over familiecontacten in te vinden is.

Duidelijkheid over overlijden en beleidsregel CA-437

Wij horen nogal eens tijdens onze werkzaamheden in het kader van de trajecten '[Houd de naaste vast](#)' problemen rond de afscheidsfase. Kan er wel/niet in huis worden opgebaard. Hoe lang kan dat? Wanneer moet er verhuisd worden? We appreciëren dat De Kooimeer daarover in haar informatie zeer duidelijk is. Zo treffen we dat maar zelden. En ondanks haar katholieke achtergrond is dat inclusief de eraan verbonden ethische kwesties. We lezen dat opbaren in eigen appartement en in het mortuarium van De Kooimeer kan. Het afleggen en opbaren kan door de medewerkers gebeuren maar daar zijn kosten aan verbonden. Ook geeft De Kooimeer aan dat ze kunnen voorzien in alle andere activiteiten rond afscheid van dierbaren tegen overeen te komen prijzen. Drie dagen na het overlijden en in geval van niet opbaren in De Kooimeer moet het appartement vrij zijn. Heeft de familie meer tijd nodig dan kost een extra dag 170 euro. We herinneren ons de emotionele debatten in de Tweede Kamer een paar jaar geleden over dit onderwerp. Schrijnende situaties waarbij nabestaanden bij wijze van spreken koud na het overlijden gesommeerd worden direct de kamer leeg te maken. Ons staat bij dat er toen met veel politieke op de borstklopperij een dertien dagen termijn is ingevoerd. De NMA Beleidsregel CA-437 spreekt van 13 mutatiedagen. Het ZZP tarief dat dan geheven mag worden, zint de zorgorganisaties natuurlijk niet, want het bedrag van een ZZP 1 is veel lager dan ZZP 4 of 5 dat in woonzorgcentra gewoonlijk geïncasseerd wordt, als de kamer wel bezet is.

De Kooimeer heeft het zeker aardig voor elkaar

Op het moment dat we er zijn, loopt de bingo net af. Een jonge medewerkster is bezig de eet/recreatiezaal weer op orde te brengen. Zij vertelt vol enthousiasme over de filosofie van De Kooimeer. De ruime appartementen. Vier jaar wachttijd. Internet in de appartementen

door de bewoners zelf verzorgd. Het lijkt allemaal zeer voor elkaar. Wij genieten van het persoonlijk verzorgde kopje koffie dat ze van ver voor ons gaat halen. Al onze tegenwerpingen om vooral geen moeite te doen, kunnen haar niet weerhouden.

De Kooimeer is niet te lang geleden gefuseerd met een nabijgelegen zorgcentrum en beide centra staan nu onder één bestuur en Raad van Toezicht. De locaties hebben hun eigen locatiemanagement gehouden. We hebben de indruk dat dit zich zeker meer dan terug betaalt.

In het [filmpje](#) op de website horen we een verzorgende zeggen: "wat oude mensen nodig hebben is begrip een praatje maken en liefde". En zo is het.

Vreemd genoeg is de pagina van De Kooimeer op Zorgkaart Nederland niet te openen. Wel vinden we in de aanduiding op google dat het zorgcentrum gewaardeerd wordt met 8.1 uit 33 recensies.

Dames THe. Publicarea/Tineke van den Klinkenberg © 2012